

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 121/14
Luxemburg, 10 septembrie 2014

Hotărârea în cauza C-34/13
Monika Kušionová/SMART Capital a.s.

Curtea clarifică întinderea protecției consumatorilor în cazul garanțiilor imobiliare asupra locuinței familiale

Fiind un drept fundamental, dreptul la locuință trebuie luat în considerare de instanța națională la aplicarea Directivei 93/13 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

Directiva 93/13/CEE are ca scop apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind clauzele abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator¹.

În anul 2009, doamna Kušionová a încheiat cu SMART Capital un contract de credit de consum pentru suma de 10 000 de euro. Pentru garantarea creanței, s-a constituit o garanție imobiliară asupra locuinței familiale. Ulterior, doamna Kušionová a formulat o acțiune în anularea contractului de credit și a contractului de constituire a garanției, îndreptată împotriva SMART Capital, invocând natura abuzivă a clauzelor din contractul încheiat cu această întreprindere.

În acest context, Krajský súd v Prešove (Curtea Regională din Prešov, Slovacia), sesizată în apel, a adresat Curții de Justiție mai multe întrebări preliminare. Instanța de trimitere dorește să se stabilească dacă clauza din contract referitoare la executarea extrajudiciară a garanției care grevează bunul imobiliar prezintă un caracter abuziv. Instanța națională precizează totodată că această clauză permite creditorului să execute garanția fără intervenția unui control jurisdicțional.

Mai întâi, Curtea amintește că, potrivit Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, politicile Uniunii asigură un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Carta consacră de asemenea dreptul la o cale de atac eficientă. Aceste imperative își produc efectele la punerea în aplicare a Directivei 93/13.

În ceea ce privește executarea garanțiilor care însoțesc contractele de împrumut încheiate de consumatori, Curtea constată că Directiva 93/13 nu conține nicio precizare referitoare la executarea garanțiilor. Cu toate acestea, Curtea subliniază importanța de a determina, într-o situație precum cea în discuție în cauză, în ce măsură aplicarea protecției conferite de directivă ar fi practic imposibilă sau excesiv de dificilă.

În speță, din dosar rezultă că legislația slovacă în cauză prevede, pe de o parte, că o vânzare la licitație poate fi contestată în termen de 30 zile după notificarea executării garanției și, pe de altă parte, că persoana care contestă modalitățile acestei vânzări dispune de un termen de trei luni de la ad judecare pentru a exercita calea de atac.

Curtea amintește de asemenea că, pentru a proteja drepturile conferite consumatorilor de Directiva 93/13, statele membre au obligația să adopte măsuri de protecție astfel încât să prevină utilizarea în continuare a clauzelor calificate drept abuzive. În acest scop, autoritățile judiciare și administrative din statele membre trebuie să aibă la dispoziție mijloace adecvate și eficiente. Mai concret, păstrând totodată posibilitatea alegerii sancțiunilor aplicabile pentru încălcările dreptului

¹ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273)

Uniunii, statele membre trebuie să se asigure în mod special că acestea au un caracter efectiv, proporțional și disuasiv.

În ceea ce privește caracterul efectiv și disuasiv, rezultă că, în cursul unei proceduri de executare extrajudiciară a unei garanții, instanța națională competentă ar putea să adopte orice măsură provizorie care interzice continuarea executării unei astfel de vânzări.

În ceea ce privește caracterul proporțional al sancțiunii, Curtea subliniază că trebuie să se acorde o atenție deosebită împrejurării că bunul grevat de garanție este bunul imobiliar care constituie locuința familială a consumatorului. Astfel, în dreptul Uniunii, dreptul la locuință este un drept fundamental garantat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care trebuie luat în considerare de instanța națională în cadrul aplicării Directivei 93/13.

În speță, Curtea concluzionează că posibilitatea instanței naționale competente de a adopta orice măsură provizorie ar putea constitui un mijloc adecvat și eficace de a împiedica aplicarea clauzelor abuzive, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708